

MICHAEL LORENC

VISUTÉ
ZAHRADY DEŠTĚ

Michael Lorenc

VISUTÉ ZAHRADY DEŠTĚ

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázáno jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

© *Michael Lorenc, 2011*

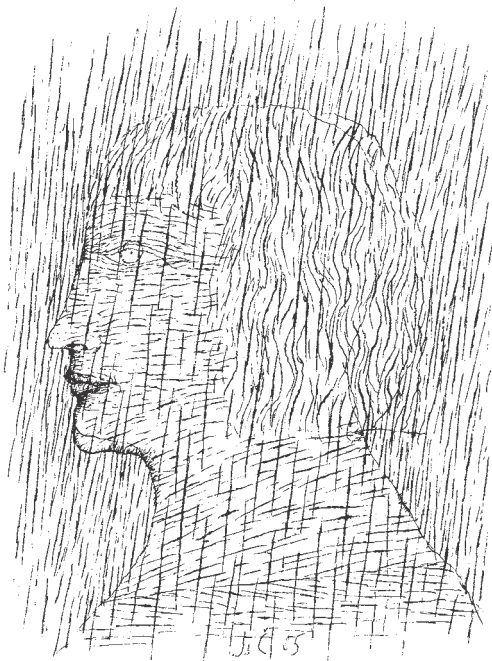
Illustrations © *Jindra Čapek, 2011*

© *Carpe diem, 2011*

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87195-51-2

I.

BEZ KŘÍDEL POTLESKU

V Á B E N Í

Vraťte se ke mně,
mí ptáci duhová,
které jsem v dětství vypustil...

Vraťte se z oblohy
nedohledné
pod krovy mého domu.

Vraťte se k písničkám
v korunách stromů.

PASTORÁLE

Matička ruce ukládá,
sestra v mých tepnách pluje,
bratr, jak pohlaví vojáka,
salutuje.

Až potkám milou, pozdravím.
Ona mi botky zuje
a moji duši děravou
zaštupuje.

BEZ KŘÍDEL POTLESKU

Usínám s hudbou bez lesku,
přikrytý vrbovým proutím.
Vítězné oblouky rozbřesku
do zlatých slatin se hroutí.

Usínám s hudbou bez lesku.
Ustláno na růžích z poutí.
Alejí klikatých záblesků
přichází má láska s pouty.

Zpívá mi píseň o stesku...
Než se nám vykouří z hlav,
usneme bez křídel potlesku
v ložnici z polehlých trav.

DRUHÝ SEMESTR

Jako bych byl na výletě
s černobílou kamerou,
jak by v mém snovém světě
vládlo Černé jezero,
marně hledám na katedře
profesorských sucharů
barvy jara
v referátech o jaru,
zatímco má fatální
láska, má Ruth,
trhá květy
v zahradě mého já...

– Není-li tvůj život poznáním,
bude jím tvá smrt. –

K D O

Každý den se probouzí mé tělo,
každou noc se vzbouzí moje duše.
Lásko, ve tmě tuším tvoje čelo.
Proč mé violoncello
zní hluše?

Každou noc ti září hvězdy v očích,
každý den se obracejí v prach.
S tebou do všech dějů vkročím!
Proč se stále loučím
jako v snách?

Každé ráno hledám cestu v polích,
každý večer trávou zarůstá.
Řekni, láska nepřebolí?
O hořkost mé soli
kdo by stál...?

S T M Í V Á N Í

Zapadá slunce ukryté v pomeranči.
V rybníku Svět utonul porybný.
Ještě včera popíjel a tančil,
necelou noc po povodni dní.

Tma požírá nebe od východu.
Marně se ptám po významu slov.
Pastelová mlha vstává z hrobů,
blízká je jen dávná minulost.

T Í H A K N I H

Čekávali na mne:
tvrdá voda v studni,
měkká voda v kádi
– veskrze smutní kamarádi.

Až bude na miskách vah
odvaha lehčí než strach,
až tíhu knih
převáží tajemství života v nich,
půjdu si do noci
pro smrt hvězd planoucích:

Tesknotu, vyzářenou
do tmy.

R Ů Ž E

Teprve když slunce zapadá,
tvůj snový dům a zahrada
– tvé staré klece z mosazi,
noří se do tmy jak do sazí.

Teprve když slunce vychází,
natrháš si růže do vázy.
Jak jsou krásné, když noc hasne
a stíny snů je provází...

M O S T Y

Krvavé slunce nad obzorem...
Mé srdce o něm mnohé ví,
přestože bloudí tmavým dvorem.
Mé srdce s šelestem na srdci.

Bříška prstů: postní ostych.
Lví rez v očích: marný žár.
Věřím, že jsou v ohni mosty
a že přejdu přes požár.

J A K

Jak zůstat svůj
a nebýt osobní,
jak nezaměnit
dálku s délkou...

Jak dosáhnout hloubky
vrcholem trojúhelníku
v nejnižším bodě
kosočtverce...

C E S T A

Cesta jak padací most,
visuté zahrady deště...
K životu přišel jsem lacino,
ke smrti přicházím ještě.

Silnice jak hadí kůže,
na asfalt napsaný vzkaz:
Z paprsků slunce jen úžeh,
z kadeří tmy pouhý vlas.

P O V Z D E C H

Racek krouží nad pobřežím...
Výšky rostou z hloubek
jako z vody.

Škoda těch dnů,
kdy jsem žil
a svůj let nepochopil.

MINUTA TICHÁ

Přešel jsem předměstský hřbitov
podél zdi k postranní brance,
kde síto stínů podvečera
prosívá hlínu šera.

– Bratře, kdybys žil,
jak by se mi žilo!
Jak vodě, v kterou nahlíží
hvězda zvaná Milost. –

POSLEDNÍ SNÍH

Šed' nebe zatloukli do beden.
Poslední sních je už spadlý.
Pramice, zakleslá pod ledem,
nehnula pádly.

Nevěříš, že by tě zahřálo slunce,
březnové slunce v zahradách...
Že by tě zahřály prokřehlé ruce,
nedoufáš... A slunce zapadá.

Šed' nebe zatloukli do beden.
Poslední sních je už spadlý.
Pramice, zakleslá pod ledem,
pohnula pádly...

B E Z Č A S Í

Bezčasí bez chuti,
na něž si zvykám...
Plynulé vanutí
odnikud nikam.

Tak bych chtěl žít:
V tichu vodních hladin.
A tak bych chtěl umřít:
Ve tmě, v níž tě hladím.

P R O S B A

V pomlkách mezi válkami,
v doprovodu neslyšené hudby,
plahočení lidské pohřbí tsunami,
zítrěk s dneškem spojí spony sudby.

Pod oblohou talárů a sukní,
v trasách šelem – v bludných elipsách,
poselství hvězd mému srdci vnukni...
Za hranice prostoru jdi sám.

B E Z F A N F Á R

Potkávám lidi
s očima zavřenýma.
Zavřu oči, vidím,
že jdu s nima.

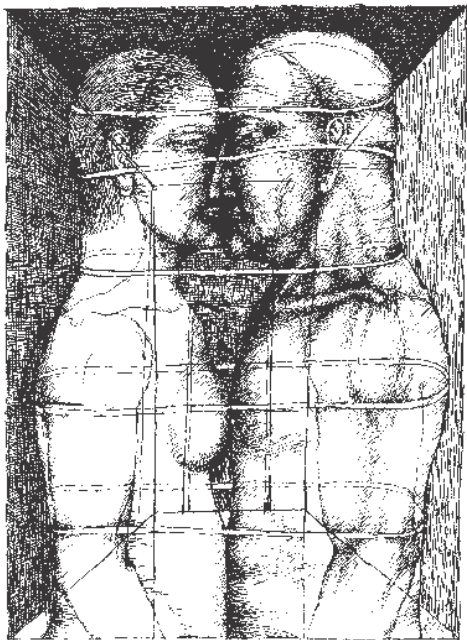
Země, tvé podzimní
pozouny zní...
Bez fanfár, tlením
do ticha zakořením.

ROVINA

Rovina splývá
s mou představou roviny,
tvá představivost snímá
mou představu krajiny.

Ale hudba, která tvoří řád
všech mluvnic planety,
zní tak hlubokými tóny,
že ji neslyšíme...

Láska
je prožita symetrie.

II.

KERAMICKÁ DLAŇ

O B S A H

I. BEZ KŘÍDEL POTLESKU

Vábení	7
Pastorále	8
Bez křídel potlesku	9
Druhý semestr	10
Kdo	11
Stmívání	12
Tíha knih	13
Růže	14
Mosty	15
Jak	16
Cesta	17
Povzdech	18
Minuta ticha	19
Poslední sníh	20
Bezčasí	21
Prosba	22
Bez fanfár	23
Rovina	24

II. KERAMICKÁ DLAŇ

Con amore	26
Hudba, která nezní	27
První láska	28
Barevný dialog	29
První taneční	30
Bílé noci	31
Přijed'	32
Přelud	33

Půlnoční rozhovor	34
Šárka	35
Prodavač iluzí	36
Terezín	37
Ester zpívá žalmy	38
S proutkovým pohybem	39
Plamínek	40
Most	41
Keramická dlaň	42
Job	43
Dům se zahradou	44
Nejdříve...	45
Loučení	46

III. ZASKLENÁ MRAČNA

Harmonie	48
Duben	49
Meditace	50
Hrášek	51
Paroplavba	52
Svatý Jiří	53
Tajemství v Čechách	54
Madona ze Strašnic	55
Pražské nokturno	56
Starý muž	57
Šaty	58
Přelévání vody	59
Koupání ve Visle	60
Nový Hamlet	61
Múzy	62
Ironie	63
Mrazivé ráno	64
Oběti	65
Dřív	66
Zimní slunce	67

Michael Lorenc
VISUTÉ ZAHRADY DEŠTĚ

*Ilustroval Jindra Čapek
K vydání připravil Michal Huvar
Sazbu vyhotovila a graficky upravila Irena Bízová
Vydalo nakladatelství Carpe diem
jako svou 149. publikaci
v Brumovicích roku 2011*

Vydání druhé

www.carpe.cz

Knihy, CD, DVD a e-knihy si můžete objednat na adrese:
Carpe diem, 691 11 Brumovice 175
tel.: 737 444 221
e-mail: carpe@carpe.cz

ISBN 978-80-87195-51-2